

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrta leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrta leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 116.

V Ljubljani v petek, 18. julija 1884.

Tečaj I.

Položaj na Hrvatskem.

Hrvatski sabor zaključil je dne 15. t. m. svoje zborovanje. Čitatelji časopisov pogrešali bodo drage volje zopet mesec dni surove psovke, s katerimi so Starčević in njegovi pristaši obsipavali bana in narodno večino hrvatskega sabora. Priznati moramo, da nas je pogosto do dna srca užalilo sramotno ponašanje hrvatske opozicije, da smo pogosto z nejevoljo čitali izvestja iz hrvatskega zakonodajnega zbora, ki so le pričala, da ti ljudje niso zreli za parlamentarno delo in da skrunijo ugled Hrvatske pred celim naobraženim svetom.

No poročila o zadnjih sejah hrvatskega sabora pripuščajo nado, da se položaj vender le na bolje obrača. Izgredi Sarčevićeve stranke bili so v ravno zaključenem saborskem zasedanju skoraj še nespodobnejši, nego-li prošle zime; psovke na bana in saborsko večino gotovo niso bile finejše, nego pred petimi meseci; no dočim je prej saborska večina roke križem držec miro gledala ekscese, dočim je prej večina sama dvojila o lastnih močeh ter o zaupanju volilcev: ohrabrila se je v nedavno zaključenem zasedanju narodna stranka ter s pomočjo srbskega kluba krepko reagirala proti radikalnim izgredom. In to je faktum, ki nam daje upanje, da se bo stvar kmalu na bolje obrnila.

Ta okret na bolje gotovo ni provzročilo ostro disciplinarno orožje, s katerim se je narodna stranka koncem zimske sesije bila počela boriti proti ekscisivnim elementom: v ravno završenem zasedanju ni se kratila beseda opozicijskonalnim govornikom, ni se izključil nobeden poslanec, da, niti z govorniškega odra niso pristaši večine zavračali neosnovanih napadanj opozicije. Zdi se nam ta polovična pasivneta najprikladnejše postopanje; kajti vedno postaja jasnejše, da vse strupeno sovraštvo proti saborski večini in proti Ogerski ni naravno, da je le umetno narejeno. Gotovo: spomini od leta 1848. in brezvestna agitacija provzročila je v širokih

slojevih prebivalstva trojedne kraljevine precejšno stopinjo sovraštva, gotovo pa je tudi, da narod sam ne veruje opozicijske bajke o zdvojnem stanju Hrvatske, da ne veruje brezvestnemu sumničanju Starčevićevih pristašev o izdajstvu hrvatske narodne stranke; kajti narod hrvatski dvignil bi se možato proti krivičnosti in izdajstvu, katero mu opozicija riše s tako živimi bojami.

No mesto tega vlada mir od Kapele do Fruške Gore, pravi, ne vsled strahu pred bajoneti prisiljeni mir. Kmet obdelava mirno svoje polje, pastir — odrasel mož bije na svojo tamburico, uradnik se dolgočasí v uradu ter politizira v kavarni. Ako bi gnjev in srd Starčevićev bil rešen, kmet bi si skoval sabljo iz svojega pluga. Toda srd in gnjev je — hlinjen, podoben divjosti onega siromaka, kateri se črno pobarva, da se potem kot zamorec okoristi na radogledosti občinstva. Prezirati po polnem izgrednike, vršiti zakonodajstvo mirno in stvarno — in stranka Starčevićeva naveličala se bode sama svojih norostij.

In kar nam daje največ upanja, da bodo slednjič vender le prevladali trezni elementi, je pot, katero hodi v najnovjšem času hrvatski zakonodajni zbor. Prebivalstvo trojedne kraljevine je uže nekoliko let nezadovoljno, in to ne brez uzroka. Pojavi o priliki lanskim nemirov bili so zrcalo ljudskega mišljenja, kakor se je to dokazalo pri sodnijskih obravnavah, slabo gospodarstvo, še slabejša uprava, surovost, strankarstvo in podkupljivost oblastnij, posebno pa davkarskih uradov, provzročila je nezadovoljstvo.

Nezadovoljstvo bilo je opravdano, no nesramna je bila agitacija, katera je to nezadovoljstvo zlorabila v svoje politične svrhe. Sedaj skuša legislativa in eksekutiva vzroke nezadovoljstva odstraniti. Mi bi se pomišljali odobravati od sabora v zadnji seji sprejeto zakonsko osnovo, vsled katere se ima neodstavljenost sodcev za dobo treh let odpraviti ter zopet uvesti Bahove justične naredbe, ako bi ne bil David Starčević sam potrdil izjavo saborske večine: da so tožbe o defrav-

dacijah in drugih zlouporabah hrvatske justice brezbrojne.

Ako se posreči, vstvoriti deželi čisto in promptno upravo namesto sedanje pokvarjene in nemarne; ako se posreči, dvigniti vsled političnih agitacij propalo gospodarstvo na višjo stopinjo, potem bode tudi narod hrvatski zadovoljen, potem bode tudi izginila Starčevićeva stranka kakor jutranja megla pred toplimi žarki spomladanskega solnca. —gl—.

„Ljubljanskemu Sokolu.“

Ne navadna vročina je nastala, solnce pripeka z uprav tropičnimi žarki in njih vpliv kaže se jasno v nekaterih interesantnih pojavih slovenskega telovadnega društva v Ljubljani. Ta patološki proces zanima nas tem bolj, ker je glavna, dasi po vsem pasivna uloga v tej šaloigri odmerjena — skromni osobi našega urednika. Anormalna gorkota zadnjih dni in dobrohotna notica, prijavljena v „Ljublj. Listu“ šte. 113. spravili sta naše vrle „Sokole“ po polnem iz duševnega ravnotežja. Stopi, čestiti bralec, v senčnati vrt ljubljanske čitalnice ali podaj se v znano A—jevo gostilno in videl jih bodeš zbrane okolo štirivoglatih in okroglih miz, pred polnimi kozarci utopljene v razburjenih pogovorih, razodevaje svoja srčna čutila o slovenskem vladnem listu v malo izbranih izrazih, katerih bodeš zamán iskal v „Olikanem Slovencu.“ Nikar, za Božjo voljo, nikar ne skušaj prepričati razjarjeno gospodo o prijateljskih namerah „Ljublj. Lista“, — levom jednaki obrnili se bodo proti tvoji čestivredni osebi in zadela te bode bridka usoda jednega naših prijateljev, potnega učitelja gosp. P., kateri se je pred par večeri komaj rešil iz goste plohe psovka, usipajočih se na njegovo pregrešno glavo. Veliki projekti jim vznemirjajo dušo. Nekateri predlagajo slovesno podoknico prof. Šukljeju ter mislijo, da bi najbolj pripravna muzikalna orodja v to svrho bila: „rene, pokrivače“ in slični domači instrumenti.

trudna ali zaspana, nazaj nagnjene glave, razpuščenih las, visečih rok, v umetju, ki grabi zlato in bisere možu.

Dolgočasnost. — Učenje te umetnosti je jedno izmed prvih sredstev, s katerim izkušajo preganjati smrtno dolgočasnost, katera mori večino ženišč, dolgočasnost, katera ne prihaja toliko od brezdelnosti ali pomanjkanja zabav, kolikor od tega, da so veselice in vedrila jedne ter iste; kakor nekatere knjige, katere dolgočasijo se svojim enolikim slogom, dasiravno so raznega obsega. Turške dame, da se iznebijo dolgočasnosti, poskušajo to in ono; večkrat jim celi dan ni drugo ko vedna borba s tem trdovratnim plašnikom. Sedé na blazinah ali prostorih se svojimi šušnami, robijo mnogo robcev, katere bodo podarjale svojim prijateljicam; vezejo nočne kapice ali možnje za duhan svojim možem, očetom, bratom; preberó stokrat „tespi“ (nekakov turški rožni venec); štejejo do najvišje cifre, ki jo znajo; spremljajo z očesom dolgo časa okroglih okenc v visokih sobicah ladije, ploveče po Bosporu ali Marmarskem morji; ali pa sanjajo o bogastvu, o svobodi, o ljubezni,

Listek.

Turkinje.

(Zlatorodov.)
(Dalje.)

Njihno zunanje držanje. — Kakoršne so nravi, tacega so obnašanja. Podobne so najbolj dekletam gosposkega rodu, pa na kmetih odgojenim, katere v dōbi, v kateri niso ne otroci ne žene, naredve v izbrani družbi veliko nerodnosti, zaradi katerih mati zmeraj nad njimi vrišči. Treba je to slišati od Evropejke, ki je bila obiskala prijateljico v ženišču. Stvar je prav smešna. Kaduna ali gospa, na primer, ki je prve trenutke obiska na divanu sedela tako mirno in skromno, kakor njena obiskavka, sklence zdajci roke nad glavo, zeva in zdeha na dolgo, ali pa z rokama oprime koleno. Vajene slobod, da ne rečem zviranja, v nemarnega držanja iz postopavosti in dolgočasnosti, razmekužene od pregnanega kopanja, se hitro utrudijo, kader se silijo v

lepi položaj. Stegajo se po divanu, obračajo se vsaki hip tja in sem, zvišajo in razvijajo na sto načinov svojo ohlapno obleko, se podpro, uzamejo noge v roke, denejo blazino na kolena in komolce na blazino, krčijo se, zvišajo se, stegajo se, grbijo se in krivé kakor mačke, zvalé se z divana na žimnico, od todi na podstor, s podstora na marmorna tla ter spē, kader hočejo, prav kakor otroci. Neka francoska potnica je rekla, da imajo nekaj od mehkužca. Zmeraj se tako držé, da bi jih mogel uzdignoti v naročaj kakor nekaj okroglega. Najmanj neprijetno se držé, kader sedé.

Nekteri pravijo, da prav odtodi, ker sedé skoro zmeraj podvitih nog, prihaja skaza, da imajo skoro vse krive noge. A kako spretno sedajo! Vidi se to na pokopališčih in po logih. Kakor bi trenil se zgrudijo, pa sedé na tleh, brez ročne podpore, nepremekljivo kakor sohe, pa se spet spno na noge, brez podpore, mahoma, kakor da so odskočile. To je tudi edina živa kretanja. Ljubkost Turkinj je zbrana v počivanju, to je v umetnosti kazati lepo zaobljene svoje ude, v držanju kakor bi bila

Žalibog se iz nam neznanih vzrokov dosedaj ni uživotvorila krasna ta ideja na veliko žalost našega urednika, kateremu bi bila namenjena ovacija sigurno nekaj čisto novega, česar dosedaj niti on ni doživel v teku svojega viharnega življenja. Z mačjo godbo torej še ni bilo nič, a junaško so se znosili nad nedolžnimi eksemplari našega lista. Radikalni naš kolega javlja z vidnim veseljem, da so novodobni inkvizitorji „Ljublj. Listu“ pripravili slovesen avtodafé v nekem gostilničnem vrtu, le to je pozabil dostaviti, ali se je to zgodilo z dovoljenjem dotičnega lastnika, ali pa se je pri tej priliki vtihotapil mali prestopek onega kritičnega paragrafa, v katerem kazenski zakonik prepoveduje „zlobno poškodovanje tuje lastnine“. Toda, kaj za to! Hvaležnega srca konstatujemo, da so nam blagodušno poklonili materialne ostanke našega dnevnega proizvoda, lepo zavite v frankiranem pismu; naslov bil je pisan dokaj razločno, in le dva majhna „kozla“ dičita adresu. In ker se je gospôdi dozdevalo, da je njih sodba vendar le nekoliko pristranska, prihiteli so jim na pomoč rudečesrajčniki od sinje Adrije in iz prelepe savinjske doline; te klasične priče, gotovo po avtopsi, po lastnem vidu dobro poučeni o nedeljskih prizorih pred kazinskim vratom, podpirajo svoje ljubljanske tovariše s krepkim glasom — in nekako blagodejno nam zvené na uho njih čili *pereat-klici*, izviraajoči iz globine smrtno žaljenega domoljubja!

In sedaj se je mnogobrojnim izjavam posameznih „Sokolov“ še pridružil društveni odbor, kateri je uredniku našega lista, članu „Ljublj. Sokola“ prof. Šukljeju, poslal sledeče pismo:

Čestiti gospod Franc Šuklje,
c. kr. profesor in urednik „Ljubljanskega Lista“
v Ljubljani.

Odbor „Sokola“ Vas je v svojej seji dne 16. julija t. l. jednoglasno izključil iz društva, ker ste v „Ljubljanskem Listu“ št. 113 društvo in odbor nezaslišano žalili in zasramovali.

V Ljubljani dne 17. julija 1884.

Za odbor „Sokola“:

Valentinčič,
starosta.

M. Armič,
tajnik.

Pojavu zakonitega zastopnika „Ljublj. Sokola“ ne moremo in ne smemo odgovarjati s krilatimi dovtipi, tvarina sama zahteva kratak in resen odgovor. Pred vsem moramo konstatovati razmerje našega urednika k „Ljublj. Sokolu“. Razmerje bilo je po vsem platonično. Nikdar ni prof. Šuklje oblekel rudeče srajce, nikdar se ni dotaknil kakega telovadnega orodja v društveni telovadnici, nikdar se ni udeležil nobene društvene veselice, nobenega društvenega shoda, smatral je le za svojo domovinsko dolžnost, s svojim prineskom podpirati patrijotično društvo. Ako se je torej

gledajo za modrim dimom cigarete. Kadar se naveličajo cigarete, poskušajo v čibuku latikijski duhan; site kajenja, srkajo čašico sirijske kave, grizkajo sadje in slaščice; polu ure ližejo jeden sladoleđ; na to kadé zopet nargilo, prekajeno z rožno vodo; potem začno sediti košček mastike, da odpravijo tek duhana, zatem pijejo limonado, da se rešijo teka mastike. Zdaj se oblačijo, zdaj slačijo; devajo nase vse halje iz svojih omar, poskušajo vse maže v svojih posodicah; delajo in trgajo prilepke na zvezde, na polumesece; razstavljajo na vsak mogoči način šop zrcal in zrcalc, da se vidijo od vseh strani — dokler jim vse to ne preseda. Na to skočita dve petnajstletni sužni plesat navadni ples s kotličji in bobničem; tretja ponavlja stotikrat kako pesenco ali pravljico, ki jo znajo vse iz glave; ali pa se sprijameti dve jaki ženski, se mečete, dokler ne padete na tla, na kar nastane velik smeh brez prave veselosti. Časi pride kaka družbica plesavk iz Egipta, takrat je nekoliko izpremenbe, majhina svečanost; časi pride tudi kakošna ciganka, katera kaduni srečo napoveduje iz njene dlani, ali pa ji prodá kakovo

v prečudnem samosvestji zljubilo „Sokolovemu“ odboru, na opravičeno kritiko odgovarjati s takim neosnovanim činom, svobodno mu! Osebe prof. Šukljeja s tem ni mogel izključiti — saj ga faktično „Sokoli“ nikdar imeli niso med seboj — izključeni so tedaj le oni pohlevni goldinarčki, katere je dotični družabnik žrtvoval društvenemu namenu. *Habeant sibi!*

Toda društveni odbor „Ljublj. Sokola“ varal se je menda v drugem oziru. Videti je, da je bila toliko napadana notica „Ljublj. Lista“ po njegovem napačnem mnenju le proizvod neke osobne mržnje našega odgovornega urednika proti društvu, kateremu je bil vendar sam podporni član. A temu ni tako! Pač smo tudi mi *ad personam* odločno obsojali in grajali nedeljske prizore, ki so bili v dejanskem protislovju z lepo lojalno demonstracijo v Vodmatu; pač se tudi naš urednik, vaje občevanja z olikanim svetom in v dostojnih oblikah, nikakor ne more strinjati z vedenjem neprevide množice pred kazinskim vratom. To je njegovo subjektivno prepričanje in hvala Bogu, še mu ni srce toliko upadlo, da bi kedaj in proti kateremu si bodi zatajeval, kar mu vleva častni čut in možato poštenje. V tem oziru ga sigurno ne bodejo strašile nobene, še tako hrupne demonstracije; preziraje jih, hodil bode mirno, a neustrašeno ono pot, katera se mu vidi jedino prava.

Druga pa je ta — in to je nervozno občutljivi odbor „Sokola“ po polnem prezrl, da je prof. Šuklje odgovorni urednik vladnega lista in da v svojem glasilu izraža mišljenje kranjske deželne vlade. Ako bi „Ljublj. List“ le zastopal osebne nazore svojega uredništva, prosto bi mu bilo, molčati o neljubi zadevi. Organ pa, v katerem se izraža mišljenje vladnih krogov, podpisal bi sam svojo smrtno sodbo, na lastnem truplu bi izvrševal oni „harakiri“, o katerem sanjari „Slov. Narod“, ako bi malodušno zamolčal, kar je trebalo na ves glas povedati našemu narodu. Tudi v tem vprašanju — uverjen naj bode slavni odbor „Ljublj. Sokola“ — pisal je naš list le v popolnem soglasju ter z odkritim odobravanjem kranjske deželne vlade. In tu vlada, svesta si svojih dolžnostij do državne ideje in do slovenskega naroda, ne bode nikdar niti za en las ne odstopila od svoje zakonite podlage, nikdar ne bode dopuščala, da se politika kuje na cesti, da se žali državljansko pravo še tako neznatne manjšine.

Naša notica bila je le prijateljski migljaj „Ljubljanskemu Sokolu“, kateremu smo pri tej priliki svečano izjavili odkrite simpatije. Ako pa društvo „Sokol“ v prečudni zaslepljenosti ni umelo našega namena, ako je po vsem napačno tolmačilo naše dobrohotne nasvete, ako misli vztrajati v svojem kratkovidnem postopanju, bode deželna vlada tudi njemu nasproti znala uporabljati ona sredstva, s kojimi država brani javni mir in splošno varnost. Srčno

ljubilo, mladilo, čarilo. Po cele ure stojé pred omrežjem, štejejo memogredoče ljudi in pse, učé papigo kako novo besedo, gredó v vrt guncat se, gredó v hišo molit; zvirajo se zopet po divanu, kartajo, skočijo čakati prihajajočo rodovinko ali prijateljico; na to sledi zopet kava, cigareta, limonada, južnica, neslan smeh, glasno zdehanje . . . , dokler obiskovalka ne odide; zatem reče skopljenec, stopivši na prag, po tihem: — „efendij!“ — „Ah, vender! Sam Alah ga pošlje, pa naj je najgrji človek celega Štambula.“

Različnost ženišč. — Tako je po ženiščih, po katerih prebiva le ena žena, v takih je vsaj mir; po drugih duše dolgočasnost divje strasti, ter se živi vse drugači. Vlada mir, ako tudi ne sreča, po ženiščih, po katerih je več žensk, lahke ali hladne naravi, ne dosti menečih se za moža. Te žene, dobre naravi, gledajo kolikor moči oveseliti efendija, stanujejo v taistej hiši, živé složno, kličejo se z imenom sester, zabavljajo se skupaj, pa mir besedi, ladija sicer tone, vender plava naprej. Je tudi še mir, vsaj navidezni mir po ženiščih, po katerih se

želimo v interesu narodne stvari ter v interesu prvega slovenskega telovadnega društva, „Ljubljanskega Sokola“, da se njegov odbor in društveniki njegovi ne bi motili gledé pravega položaja!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Včeraj so se vršile volitve v mestih in trgih šlezjskih. Volilo se je dvanajst poslancev; sicer še nimamo podrobnih poročil o izidu volitev, no skorej gotovo je, da so izvoljeni povsod nemški kandidati. Slovanski živeli v šlezjskih mestih in trgih je še premalo probujen.

Najvišji zdravstveni svet na Dunaji obdržaval je dné 15. t. m. sejo, v kateri je predsednik poročal, da je c. kr. namestništvo v Inomostu odredilo petdnevno karanteno na meji proti Italiji. Z ozirom na to, da Italija strogo čuva svoje meje, ministerstvo ni odobrilo karantene. Vsled tega je namestništvo v Inomostu obnovilo svoj predlog, kateremu se je pridružila tudi deželna vlada isterska. Ta obnovljeni predlog zahteva, naj se meja proti Italiji zapré ter določijo neka mesta, kjer bi mogel potnik mejo prekoračiti; moral bi se na meji sevêda podvreči strogi preiskavi in desinficiranji. Zdravstveni svet, kateremu je ministerstvo predložilo to stvar, ni odobril predloga, ker bi se prvič zaprečila s tem trgovina in ker se drugič do sedaj ni dokazala potreba za takovo postopanje.

Po oficijalnem zaključenju hrvatskega sabora posloval se je ban grof Khuen od narodne stranke in serbskega kluba. V govoru, v katerem se je ban narodni stranki zahvaljeval za njeno podporo, omenil je tudi neparlamentarno ponašanje opozicije ter izjavil, da je vsled postopanja radikalnih elementov hrvatski ustavi pretila velika nevarnost; narodna stranka da je s svojim zmernim in modrim postopanjem to nevarnost odvrnila. Načelnik kluba narodne stranke, poslanec Kušević, izjavil je banu v imeni stranke popolno zaupanje.

Tuje dežele.

Angleški parlament zaključil bo dné 8. avgusta svojo sesijo. V diplomatičnih krogih izraža se upanje, da se bode jutri obdržavala druga seja londonske konferencije, in ako pojde potem vse gladko, potem se bodo konferenčni sklepi dné 28. t. m. lahko predložili parlamentu v odobrenje. Za angleško vlado bi bil ta slučaj precej ugoden, kajti silna vročina, katera vlada tudi v Londonu, utegne pač marsikaterega opozicijonalca preplašiti pred dolgotrajno debato.

Kakor znano, raztrgali so pouličnjaki o priliki narodne svečanosti dné 14. julija pred hotelom „Continental“ nemško zastavo. Francoski zastopnik v Berlinu dal je precej nemški vladi potrebna razjasnjenja, tako da se dogodek more smatrati kot poravnán.

žena, zanemarjana zaradi nove prišelke, se žalostjo vdaja v svojo usodo; odbijajoča ostanke ljubezni, katere ji hoče mož deliti, je rajši njegova prijateljica, išče tolažbe pri otrocih ter živi zbrano in spodobno.

Toda vse drugači je v hišah, v katerih žive ženske srditega srca pa ognjene krvi, katere se nečejo podvreči zmagoslavju tekmičice, katere ne morejo prenašati sramote zapuščenosti, katere ne jemljó pokojnega srca, da bi se njihovi otroci manje cenili kakor li otroci druge matere. V takih ženiščih divja sam pekel. Tukaj se joka, razsaja, razbijajo posode in stekla in okna, sužnice pobijajo z gumbanico (s palico imajočo na držaju svinčeni gumb), delajo zarote, spletajo ter doprinašajo hudodelstva: ostrupljajo se, prebadajo se z noži, steklenice z galunino si mečejo v obraz; tukaj življenje ni družega, ko grozna pletenina preganjanja, nepomirljivega sovraštva, molkih in divjih bojov.

Naposled mož, ki ima več žen, pa ljubi odkritosrčno le eno, nikakor nima miru. V enem in drugem slučaju hiti naravnost v pogin; kajti ako njegove žene tudi niso

Egiptovski list „Omonio“ potrjuje v $\acute{e}$ st, katero smo u $\acute{z}$ e v $\acute{c}$ eraj priob $\acute{c}$ ili, da je namre $\acute{c}$ Kartum pal v Mahdijeve roke. Omenjeni list poro $\acute{c}$ a nadalje, da je dal Mahdi se $\acute{z}$ gati vse ladije, katere so bile na Nilu v bli $\acute{z$ ini Kartuma.

Dopisi.

Od sv. Ane na Mali Gori dn $\acute{e}$ 14. julija. (Izv. dop.) Strelec „izpod sv. Ane“ pomeril je svoj „ $\acute{c}$ icifaj“ (pravi ribni $\acute{s}$ ki izraz!) na ubozega me $\acute{z}$ narja pri sv. Ani, hot $\acute{e}$ prizadejati mu smrtonosno rano in ob enem pokazati, kako da se je izuril na novem ribni $\acute{s}$ kem strelis $\acute{c}$ ih v streljanji. A slabo se je obnesel ta prvi poskus, strelec je slabo, zel $\acute{o}$ slabo meril in $\acute{s}$ e slabeje zadel. Niti v obli $\acute{z$ iji me $\acute{z}$ narja ni fr $\acute{c}$ al pogubonosni „ $\acute{c}$ icifaj“ in tem manj ga je zamogel po $\acute{s}$ kodovati. Sicer si je juna $\acute{s}$ ki strelec morda u $\acute{z}$ e domi $\acute{s}$ ljeval, da mu je za ve $\acute{c}$ ne $\acute{c}$ ase upihnil lu $\acute{c}$ $\acute{z}$ ivljenja, ali vsaj pripravil ga v takov strah, da si ne bode nikoli ve $\acute{c}$ upal pogledati skozi okno svoje lesene me $\acute{z}$ narije doli v krasni in ponosni ribni $\acute{s}$ ki trg in v strelis $\acute{c}$ e njegovo, ker se tako dolgo oglasil ni. A motil se je strelec. Pri $\acute{s}$ lo je lepo, gorko vreme in moral je tudi me $\acute{z}$ nar prij $\acute{e}$ ti za koso in grablje, zato ni mogel tako dolgo pokazati, da $\acute{s}$ e $\acute{z}$ ivi. $\acute{C}$ akal je pa komaj, da prime tistega razposajenega strelca nekoliko za lase, za tiste „sladke“ tam za u $\acute{s}$ esom, da ga strese nekoliko ter mu zatrobi na uho v $\acute{c}$ istem ribni $\acute{s}$ kem nare $\acute{c}$ ji: „Krote $\acute{s}$ te, kaj se kroti $\acute{s}$, ko $\acute{s}$ e ne ve $\acute{s}$, nad kom bi se!“ — Sedaj pa sva skupaj!

Čemu tako razjarjenje, tako hre $\acute{s}$ canje, dragi strelec „izpod sv. Ane“? Kaj pa te je spravilo tako iz ravnote $\acute{z}$ ja, da tako nespo $\acute{d}$ obno razsaja $\acute{s}$? Je li me $\acute{z}$ nar od sv. Ane govoril bodi si v katerem koli oziru neresnico? Od kedaj pa obstoji zopet v ribni $\acute{s}$ kem trgu „ $\acute{c}$ italnica“? S $\acute{e}$ m gori k sv. Ani nismo ni $\acute{c}$ esar sli $\acute{s}$ ali, da bi se bila otvorila. Kadar dojde s $\acute{e}$ m gori glas o tem, tedaj bode me $\acute{z}$ nar od sv. Ane prvi, ki bode svoje veselje s tem izrazil ter tr $\acute{z}$ anom ribni $\acute{s}$ kim napravil svoj poklon. A sedaj bilo bi to $\acute{s}$ e prezgodaj. V tej zadevi tedaj me $\acute{z}$ nar od sv. Ane ni ni $\acute{c}$ esar pregre $\acute{s}$ il.

Ali zbadljiva pisava morda ni bila na mestu? No, prebivalci ribni $\acute{s}$ ke doline smo imeli od nekedaj ta privilegij, da smo se smeli nekoliko ponor $\acute{c}$ evati eden iz drugega. Nam li ne pri $\acute{c}$ ajo tega one dale $\acute{c}$ po svetu znane ribni $\acute{s$ ke pravljice? Kedo jih je izumil, nego Ribni $\acute{s}$ an sam. Vas nor $\acute{c}$ evala se je iz vas $\acute{i}$, prebivalci enega sela hoteli so biti pametnej $\acute{i}$, nego oni iz drugega, tak $\acute{o}$ je nastala cela vrsta dovtipov, ki jih zunanji svet navadno napa $\acute{c}$ no tolma $\acute{c}$ i, misl $\acute{e}$, da so jih napravili drugi zamehuj $\acute{e}$ neumnost Ribni $\acute{s$ ana in ne ved $\acute{e}$, da jih je izumila le bistroumnost, s kojo se odlikuje prebivalstvo ribni $\acute{s$ ke doline morda pred vsem drugim na celem Kranjskem. In ribni $\acute{s}$ kim

ljubosumne, so vender sebi $\acute{c}$ ne, zato tekmujejo za $\acute{c}$ ast, se presegajo v sijajnosti; on ne more tisti dan kateri milki podariti bisera ali ko $\acute{c}$ ije ali letovnika ob Bosporu, pa da ne bi v hi $\acute{s}$ i nastal vihar in pogubna buna. Prisiljen je storiti za vse, kar bi storil le eni: to je kupiti si mora mir s $\acute{e}$ zlatom — kje pa mo $\acute{z}$ zlato jemlje, za to milke ne pra $\acute{s}$ ajo, jim $\acute{s}$ e na misel ne pride. Kar se godi med sprogami, godi se tudi med njihnimi otroci, kateri $\acute{c}$ rtijo kakor mati, ako so od zapu $\acute{s}$ cene matere, ali pa so $\acute{c}$ rteni, ako so milkini. Z $\acute{d}$ aj si lahko mislimo, kako se otroci odgajajo v $\acute{z}$ eni $\acute{s}$ cu, v tej hi $\acute{s}$ i, polni jeze in kovarstva, sredi su $\acute{z}$ nic in skopljenec, ki so brez o $\acute{c}$ etovega nadzorstva, brez vzgleda delavnosti, v tem razuzdanem in poltlenem in duhomornem zraku! kako $\acute{s}$ no odgojo dobivajo ne $\acute{z}$ na dekletca, katere se od mladih nog navadijo postavljati vse upanje svoje prve sre $\acute{c}$ e na umetnost zapeljevanja, kar seveda po krivem odevajo s pre $\acute{c}$ astitnim imenom ljubeznivosti, in katere se nau $\acute{c}$ e nekaj od matere, mnogo od su $\acute{z$ nic, drugo pa od Caragheuza.

(Dalje prihodnj $\acute{e}$.)

tr $\acute{z}$ anom, so li v tem izjema? A da, izjema! Pre $\acute{c}$ itav $\acute{s}$ i oni zmedeni dopis v „Slov. Nar.“ mislili smo, da tega ni pisal Ribni $\acute{s$ an, a po dalj $\acute{s}$ em prei $\acute{s}$ ljevanji smo pri $\acute{s}$ li do prepri $\acute{c}$ anja, da je to vsekako mogo $\acute{c}$ e. Da se, kar se $\acute{s}$ egavosti ti $\acute{c}$ e, ravno prebivalci ribni $\acute{s$ kega trga od vseh drugih Ribni $\acute{s$ anov razlo $\acute{c}$ ujejo, pokazalo se je u $\acute{z}$ e tedaj, ko je morda naj $\acute{z}$ enijalneji ribni $\acute{s$ ki tr $\acute{z}$ an, kar jih je dosedaj $\acute{z}$ ivelo, oni „kralj bera $\acute{c}$ ev“, Pikin Jo $\acute{z}$ ek, napravil ono slavno satiro na svoje sotr $\acute{z}$ ane, katere, $\acute{z}$ al da, cele nih $\acute{c}$ e ve $\acute{c}$ ne zn $\acute{a}$, a o kateri se bode $\acute{s}$ e pozna leta govorilo in ki se za $\acute{c}$ enja: „Ribni $\acute{s$ ki mo $\acute{z}$ je so se zmenili, da si bodo konja kupili — po cesti bi ga peljali, pa bi se nam ljudje smijali — po Brezji bi ga peljali, pa bi se v krtine spotikali“ itd. Tedaj, pravimo, pokazali so u $\acute{z}$ e ribni $\acute{s$ ki tr $\acute{z}$ ani, da nimajo razuma za dovtip in $\acute{s}$ egavost, kajti ubozega mo $\acute{z}$ a prognali so, da ni smel ve $\acute{c}$ v svoj rojstni kraj in umrl je v Dolenji Vasi nekje pod kapom. In taki so $\acute{s}$ e sedaj. A to ni $\acute{c}$ ne $\acute{s}$ kojuje. Me $\acute{z}$ narja pri sv. Ani taki strel $\acute{i}$, kakor se spu $\acute{s}$ ajo nanj, $\acute{c}$ isto ni $\acute{c}$ ne opla $\acute{s}$ ijo. Kazal bode svetu brez straha, kar je sme $\acute{n}$ ega, $\acute{c}$ e se tudi v ribni $\acute{s}$ kem trgu zgodi. In ni to sme $\acute{n}$ o? *Urbi in orbe* proglašalo se je, da se je napravilo v ribni $\acute{s}$ kem trgu strelis $\acute{c}$ e, da si je stareje u $\acute{z}$ e obstajalo od pamtiveka; a ko se je po $\acute{c}$ asnikih govorilo o obrtnijskih $\acute{s}$ olah, tedaj od ponosnega narodnja $\acute{s}$ tva v ribni $\acute{s}$ kem trgu ni bilo glasu. In vender bila je pred vsem dol $\acute{z}$ nost one narodne inteligence, ki se vadi na novem strelis $\acute{c}$ ih, tukaj povzdigniti glas. Imate li vi kaj ljubezni za svoj narod? Ali ne vidite in ne veste, da se bli $\acute{z}$ a $\acute{c}$ as, ko bode pridnemu prebivalcu ribni $\acute{s$ ke doline nastala v sosednjih Ho $\acute{c}$ evarjih, ki imajo obrtnijsko lesno $\acute{s}$ olo, konkurenca, ki ga bode $\acute{s}$ asoma spravila ob kruh? Zakaj se niste nikdar v tej zadevi oglasili, zakaj vsaj dobre volje niste pokazali? O mo $\acute{z}$ je, sme $\acute{n}$ i ste, sme $\acute{n}$ i! Va $\acute{s}$ e narodnja $\acute{s}$ tvo podobno je dimu, ki se vali iz va $\acute{s}$ ih pu $\acute{s}$ k na novem strelis $\acute{c}$ ih. Potegne veter in ni ga!

Pa $\acute{s}$ e nekaj dokazal je strelec „izpod sv. Ane“ s $\acute{e}$ svojim, to namre $\acute{c}$, da je pridno hodil v tisto najnove $\acute{s}$ o na $\acute{s}$ o $\acute{s}$ olo, kjer se u $\acute{c}$ i z izbornimi izrazi pozdravljati svojega nasprotnika, in da spada k onej tolpi, katere se je pisatelj „dunajskih pisem“ nek $\acute{d}$ aj v svojih sanjah tako prestra $\acute{s}$ il. Ne, gospod strelec „izpod sv. Ane“, vam se ni bati, da bi v tej $\acute{s}$ oli ne napravili izpita, odlika vam je zagotovljena! Sicer pa naj bode mimogred $\acute{e}$ povedano, da me $\acute{z}$ nar od sv. Ane dosedaj $\acute{s}$ e pri nobenej sku $\acute{s}$ nji padel ni. Priu $\acute{c}$ il si je vse, kar so mu zamogle podati u $\acute{c}$ ilnice ribni $\acute{s$ ke doline in morda $\acute{s}$ e kaj ve $\acute{c}$. Za nadzornika v nori $\acute{s$ nici, katero strelec „izpod sv. Ane“ ribni $\acute{s$ kim tr $\acute{z}$ anom tudi obeta, bode se v $\acute{e}$ te $\acute{z}$ ko $\acute{s}$ e sposoben, pa tudi kompetirati za to $\acute{s}$ e ne misli. Prezra $\acute{c}$ no je tukaj gori pri sveti Ani, da bi si doli v ni $\acute{z}$ avo $\acute{z}$ eled. Sicer pa me $\acute{z}$ nar od sv. Ane ribni $\acute{s$ kim tr $\acute{z}$ anom prav odkritosr $\acute{c}$ no $\acute{z}$ eli, da bi nori $\acute{s$ nica ostala, $\acute{c}$ e jo u $\acute{z}$ e mislijo zidati, prazna.

Z vami, gospod strelec, se morda $\acute{s}$ e kedaj sre $\acute{c}$ ava, kajti mene ni volja, kar tako skriti se v zati $\acute{s}$ je. Pogledal bom tudi za naprej $\acute{s}$ e $\acute{c}$ asih v ribni $\acute{s$ ki trg in morda tudi dalje po svetu. $\acute{C}$ e ho $\acute{c}$ ete $\acute{s}$ e v prihodnje spu $\acute{s}$ cati svoje „ $\acute{c}$ icifaje“, prosto vam, a merite bolje, kakor ste do sedaj, pa ne omakajte jih v tako ostudno teko $\acute{c}$ ino, kakor se je zgodilo to pot.

Razne vesti.

(Dva otroka strela zadela.) Iz Casale na ju $\acute{z}$ nem Tirolskem se poro $\acute{c}$ a: Pro $\acute{s}$ li petek bila je v Soveru huda nevihta in o tej priliki udarila je strela v ni $\acute{s}$ o Giovannija Bazzanelle. Stre $\acute{l}$ a $\acute{s}$ la je skozi spalno sobo, kjer sta bila dva sin $\acute{c}$ ka posestnikova, in dogodil se je ta $\acute{c}$ udovit dogodek: Manj $\acute{s}$ i otrok le $\acute{z}$ al je v zibeli ter se igral z $\acute{z}$ icno veri $\acute{z}$ ico, na kateri je visela podobica; strela udarila je v veri $\acute{z}$ ico, iztrgala jo otroku iz ro $\acute{c}$ ie, pri tem pa je opalila le lahko otroka na rokah. Ve $\acute{c}$ je dete, katero je stalo poleg zibeli, vrgla je strela na drugo stran sobe. Otroka bila

sta po dogodku jedno uro v nezavesti, huj $\acute{s}$ ega se jima ni zgodilo. Iz spalne sobe $\acute{s}$ la je strela skozi zid v hlev, kjer je ubila dva konja in dva vola, ter potem $\acute{s}$ la zopet na prosto, ne da bi bila kaj u $\acute{z}$ gala.

(Dvojni samomor.) V h $\acute{o}$ telu „Hungarija“ v Budimpe $\acute{s}$ ti izvr $\acute{s}$ il se je pro $\acute{s}$ lo soboto stra $\acute{s}$ en prizor. Pred tremi tedni najel si je v tem h $\acute{o}$ telu tridesetleten mo $\acute{z}$ stanovanje za se in za svojo spremljevalko, krasno mlado damo. Naznanil se je, da se imenuje Karl Gara, trgovski agent iz Kromeri $\acute{z}$ a, spremljevalka pa da je njegova soproga. V saboto zve $\acute{c}$ er vrnila sta se oba kakor navadno ob 11. uri v h $\acute{o}$ tel in se podala v svojo sobo. V nedeljo ob 12. uri pride v h $\acute{o}$ tel prijatelj Gare ter poka $\acute{z}$ e pismo, v katerem se poslavlja Gara od njega ter izreka, da ho $\acute{c}$ e zaradi slabih denarnih razmer s svojo drago Vilmo umreti. Hitela sta k vratom omenjene sobe, trkala, ni $\acute{c}$ odgovora. Odprla so se s silo vrata. Grozen prizor! Gara in njegova soproga le $\acute{z}$ ala sta mrtva v postelji, oklenena si z rokami okolo vratu. Na tleh le $\acute{z}$ al je $\acute{s}$ estceveni samokres, iz katerega sta bila izstreljena dva strela.

(Dr $\acute{z}$ avni pravdnik pred sodnijo.) V Lvovu pri $\acute{c}$ ela se je obravnava pred sodi $\acute{s}$ tem proti nekdanjemu dr $\acute{z}$. pravdniku pri de $\acute{z}$. sodi $\acute{s}$ ih v $\acute{C}$ rnovicah, nadsodni $\acute{s}$ kemu sv $\acute{e}$ tniku Teodorju pl. Mehofferju zaradi zlo $\acute{c}$ ina sprejemanja darov v uradnih zadevah. Mehoffer je od konca junija od slu $\acute{z}$ bne odstavljen. Zato $\acute{z}$ ba se glasi: Teodor pl. Mehoffer, c. kr. nadsodni $\acute{s$ ki sv $\acute{e}$ tnik in dr $\acute{z}$ avni pravdnik, 56 let star, o $\acute{z}$ enjen, o $\acute{c}$ a dvema otrokoma, je pri $\acute{c}$ rnovi $\acute{s}$ kem c. kr. de $\acute{z}$ elnem sodi $\acute{s}$ ih proti Leibu Ensljerju in drugovom zaradi zlo $\acute{c}$ ina goljufije in kraje v l. 1881 in 1882 vodil preiskavo ter sicer upravljal svojo slu $\acute{z$ bo, kakor je dol $\acute{z}$ an, a, da je to storil, je dn $\acute{e}$ 23. marcija 1882. l. od Sime Ensljerja v $\acute{C}$ rnovicah neposredno vzprejel denarni znesek 1995 gld. in s tem zakrivil v $\acute{s}$ 104 kaz. zak. normiran zlo $\acute{c}$ in vzprejemanja darov v slu $\acute{z$ bi. To $\acute{z}$ enec trdi, da ni kriv. Ve $\acute{c}$ kot 20 pri $\acute{c}$ bode zasli $\acute{s}$ anih. O izidu poro $\acute{c}$ amo pozneje.

(Nadepolna mladezen!) Orja $\acute{s}$ kimi koraki napreduje dandanes svet, in $\acute{c}$ e bode $\acute{s}$ lo tako naprej, kmalu se bode zgodilo, da bodo otroci v zibeli jeli operirati z dinamitom ter podkopavati prestole. Policijsko ravateljstvo v Pragi poro $\acute{c}$ a dunajskemu policijskemu ravateljstvu naslednje: „Karl Osaug, gimnazijski u $\acute{c}$ enec iz Haberna, v okraj $\acute{i}$ $\acute{c}$ aslavskem na $\acute{C}$ eskem, 14 let star, zaradi socialisti $\acute{c}$ ni $\acute{s}$ kih spletk sodnijsko kaznovan, se je iz Prage in nje policijskega okraja za vedno odpravil. $\acute{C}$ uva naj se njegovo delovanje.“ Nu, ni to napredno! Sicer pa je to prvi slu $\acute{c}$ aj, kolikor nam znano, da se je gimnazijec zakrivil socialisti $\acute{c}$ nega rovanja.

(Poro $\acute{c}$ ni dar.) Iz Florence se poro $\acute{c}$ a: Imovitemu gostilni $\acute{c}$ arju Rencisiju pa se je v letih poznih vzbudilo neskon $\acute{c}$ no hrepenenje po dru $\acute{z$ ici, katera bi delila z njim $\acute{z}$ ivljenja radosti in bridkosti. In poiskal si je dekle mlado, dekle lepo in ji v 13. dan t. m. obljubil pred altarjem slovesno nerazru $\acute{s}$ ljivo zvestobo do groba. Ko je zve $\acute{c}$ er presre $\acute{c}$ ni $\acute{z}$ enin radostno vodil krasno svojo $\acute{z}$ enko proti hi $\acute{s}$ i svoji, tedaj pa prideta pozdravljat na prag mlado nevesto dva otroka ter ji poklanjata cvetic. Hvale $\acute{z}$ no vzprejela je nevesta dar in ljubeznivo pogledavala soproga; ta pa ji je dejal: „Ne le cvetice so tvoje, poklonim ti tudi otroka; dobil sem jih $\acute{s}$ e v samskem stanu in $\acute{z}$ daj jih ho $\acute{c}$ em v svoji hi $\acute{s}$ i odgojiti.“ Ta poklon in dar pa ni dosta iznenadila mlade neveste, malo je pomislila ter dejala: „Istinito, to je lepo naklju $\acute{c}$ e; tudi jaz ti bodem kaj takega poklonila, le nekaj mesecev bode $\acute{s}$ $\acute{s}$ e moral po $\acute{c}$ akati.“

(Ne v Ameriko!) V „Times“ se brzojavlja iz Filadelfije: „Reprezentan $\acute{c}$ na zbornica sklenila je brez ugovorov zakon, kateri tujcem, ki so se vzprejeli za kako delo, prepoveduje vstop v Zjedinjene Dr $\acute{z}$ ave. Kapitan ladije, kateri bi nasprotoval tem ukazom, $\acute{s}$ e bode kaznoval. Izvzeti so vsi oni delavci, kateri izvr $\acute{s}$ ujejo v Zjedinjjenih Dr $\acute{z}$ avah ne obstoje $\acute{c}$ e obrte, dalje gledali $\acute{s}$ ni igralci, pevci in bralci. Ta zakon ima namen, za $\acute{d}$ ovoljiti delavce, kateri to $\acute{z}$ ijo o obilem dohodu ogerskih, poljskih, vlaških in drugih delavcev, katerih tekmovanje zni $\acute{z}$ uje dninarino.“ S tem bi se kratko onemogo $\acute{c}$ ilo izseljevanje; vender ni verjetno, da bi Amerika mogla izdati tako naredbo.

— (Pritlikavec.) V Calvadosu v Združenih Državah narodil se je otrok, kateri je samo 6 palcev dolg ter tehta samo poldrugi funt. Ta mala stvarica pa je baje zelo živa in poredna ter tako kriči, kakor popolno doraščeno dete. Poročilo o „tej mali stvarici“ pa nam ne pové, katerega spola je.

Domače stvari.

— (Tržaški škof č. g. dr. Glavina) posevečeval je včeraj in danes ob 7. uri zjutraj bogoslovce in bode tudi jutri ob 7. uri delil bogoslovem blagoslov; v nedeljo bode birmal v stolni cerkvi. Nastanjen je č. g. škof dr. Glavina v bogoslovskem poslopju.

— (Hišna preiskava) vršila se je včeraj zvečer ob 7. uri pri čevljarji Fr. Ušenicu v Gospodskih ulicah št. 10 v navzočnosti državnega pravdnika gosp. Pajka in preiskovalnega sodnika gosp. Ekla. Preiskalo se je stanovanje in drvarnica; našli niso nič sumnivega.

— (Danes v jutro) ob polu 1. ure je umrla gospa Pavlina Železnikarjeva, soproga glavnega urednika „Slov. Naroda“, g. Ivana Železnikarja. Pogreb bode jutri dné 19. t. m. ob 6. uri popoludne. — Lehka ji zemlja!

— (Čoln) z vsemi poštnimi pošiljatkami, kateri je bil privezan na Ljubljani pri Prulah, odpeljal je poštnemu pötu iz Podpeči, Martinu Puršiču, brezposelni Fran Mirchler ter se vozil preko Fužin. Komaj so ga dohiteli in ga iztirali iz čolna.

— (V Ljubljani palo) je včeraj opoldne šestletno dekle pri šentpeterskem mostu, vendar je srečno prišlo zopet samo h kraju.

— (Mrtvo našli) so na polji včeraj popoldne blizu tovarne za lep 60letno žanjico Marijo Strauss iz Ljubljane. Umrla je vsled solnčnega zapála.

— (Nagloma umrl) naravne smrti je na Cesti na kolodvor 62letni delavec Jurij Jazbec.

— (Prva letošnja jabolka) videli smo včeraj na sadnem trgu.

— (V letnem poročilu) c. kr. državnega gimnazija v Beljaku priobčil je profesor Anton Artelj spis: „Trije glavni zastopniki satire pri Rimljanih“. Iz poročila posnemamo, da je 179 učencev začetkom leta vstopilo, 166 jih je koncem leta še ostalo; izmed teh, pravi poročilo, je bilo 138 Nemcev, 25 Slovencev; 120 učencev je bilo Korošcev, 39 iz Cislitanije in 7 iz inozemstva. Po veri je bilo 161 rimsko-katoliških in 5 protestantskih učencev.

— (Tombolo) z mnogimi dobitki priredijo v 17. dan avgusta t. l. na Vrhniki na dvorišči gostilnice „pri mestu Mantua“. Čisti dobiček tombole, katera ima mnogo jako krasnih dobitkov, namenjen je zakladu prostovoljnih ognjegascev na Vrhniki.

— (Obesil) se je dné 15. julija v vasi Volovi Dol, okraj Brdo, Anton Barlič, 20 let star posestnikov sin, iz neznanih vzrokov. Najbrže se mu je zmesalo.

— (Utonil.) V 14. t. m. se nam poroča iz Jesenic ob Savi: Dné 13. t. m. šel se je Fran Belec vulgo Čizmek, 27letni, oženjeni zidar iz Brezakovrha št. 6, občine Sela, okraja Klanca v Hrvatski, kopat s svojimi drugovi ob brodu pri Jesenicah v Savo. Nakrat pa je izginil svojim drugovom iz očíj, požrli so ga valovi in odnesli; trupla njegovega še do zdaj niso našli. — Iz Idrije pa se poroča: V 13. dan t. m. okolo 4. ure popoldne šla sta se samska rudokopna delavca Valentin Brus in Valentin Krapš iz Idrije kopat v potok Salo. Med kopanjem pa napade krč Brusa, in onemogel je izginil pod vodo ter utonil, predno se mu je moglo priti na pomoč. Žandarmerija in rudokopni delavci izvlekli so potem čez jedno uro ponesrečenca; skušali so ga oživiti, a vsi poskusi bili so brezuspešni. — Z Vrhnike se nam poroča: Dné 16. t. m. okolo 4. ure popoldne šli so se kopat v potok Močivnik pri Mirkah vrhniški otroci, štirje po osem let stari, in trije mlajši; med temi kopalci bil je tudi osemletni Fran Vihtelič. Ko so dospeli k potoku, slekel se je hitro Vihtelič, šel v vodo ter dejal svojim tovarišem: „Jaz se bom zdaj po mrtvaško pod vodo skrila.“ Izrekši to, skrila se je res pod vodo in ni se več

prikazal na površino, voda potegnila ga je v globino. Drugi otroci jeli so kričati, na kar je prišla na pomoč Katarina Kete z Vrhnike, a ker je bila voda na istem prostoru, kjer je v vodo zginil Vihtelič, dva metra globoka, ni mogla v vodo. Hitela je k bližnjemu mlinu po drog in poklicala še delavca Lorenca Šinkovca na pomoč. Čez četrto uro izvlekla sta dečka iz vode, a bil je mrtev, vsi poskusi, oživiti ga, so bili brezuspešni.

— (Požarna kronika.) Iz Kočevja se nam poroča: Dné 14. t. m. nastal je okolo 11 $\frac{1}{2}$ ure po noči v Lienfeldu zopet ogenj. Torej tretji požar v tej vasi v teku tega leta. Prvi požar bil je dné 23. aprila in drugi 29. maja t. l. Ogenj dné 14. t. m. nastal je v kolárnici posestnika Ivana Putre-ta iz Lienfelda. Temu posestniku uničil je ogenj kolarnico, v njej hranjeno poljedelsko in drugo orodje in upepelil bližnji svinjak. Od tú razširil se je ogenj na hišo Marije Staudaharjeve; vendar je pogorela tej hiši samo streha, ker so vaščani s svojo novo brizgalnico prihiteli koj na pomoč in pozneje tudi Kočevjarji s svojo brizgalnico ter s požrtvovalnim delom ogenj udušili. Škode ima Ivan Putre 200 gld. in Marija Staudahar 800 gld.; prvi je zavarovan za 150 gld., druga za 580 gld. Kako je nastal ogenj, se ne vé, vendar se sodi, da je hudobna roka ga zapálila. — Iz Šent Jarneja pa se poroča v 15. dan t. m., da je ob 11. uri dopoludne posestniku Matiji Skedlu v Dolenjem Gradišči št. 1. pogorel hlev in skedenj; pri tem požaru poginila je tudi jedna krava s teletom vred. Zažgali so otroci, kateri so bili sami doma in se igrali z užigalicami. Pogorelec ni bil zavarovan. Da bi vendar roditelji nekoliko bolj pazili na otroke in jim ne puščali užigalic, kadar otroke same doma ostavijo.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Pariz, 18. julija. Včerajšnji dan je v Marseillu 15 oseb, v Toulonu 24 oseb za kolero umrlo.

London, 18. julija. Górenja zbornica je zavrgla predlog Wemyjev o reformni billi ter vzprejela amendement Cadoganov. Po izreku vlade v dóljeni zbornici se ne anektira po britskih oblastvih Berber. Jeden bataljon pehote odpravil se je z Malte v Egipte, ostalo vojaštvo naj bode pripravljeno.

Trst, 17. julija. Minister za poljedelstvo grof Falkenhayn došel je s svojim bratom, članom gospodske zbornice grofom Franom Falkenhaynom, z jadrnim vlakom z Dunaja danes v jutro tú sem; na kolodvoru vzprejela sta ga dvorni svètnik vitez Rinaldini, zastopajoč namestnika, ki je na dopustu, in predsednik morskoga oblastva vitez Alber. Odpeljal se je koj na vladnem parobrodu „Pelagosa“ v Pulj, da bode navzočen pri manévrih mornarice. — Namestnik baron Jožanovič pripeljal se je o polunoči s svojo obitelji na vladnem parniku „Andreas Hofer“ sem ter danes v jutro odpotoval dalje na Dunaj.

Pariz, 17. julija. Vojvoda Chartres odpotoval je včeraj iz Toulona v Marseille, da izroči 500000 frankov za kolero ponesrečenim.

Pariz, 17. julija. V Toulonu je od včeraj zvečer do danes do 10. ure dopoludne 14 oseb, med temi blagajnik francoske banke in njega soproga, v Marseillu 21 oseb za kolero umrlo.

Marseille, 17. julija. Včerajšnji dan je bilo tukaj 30, v Toulonu 11 mrličev za kolero.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 18. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80·60
„ „ „ srebren	81·60
Zlata renta	103·30
5% avstr. renta	95·85
Delnice národne banke	855·—
Kreditne delnice	302·30
London 10 lir sterling	121·80
20 frankovec	9·67
Cekini c. kr.	5·77
100 drž. mark	59·55

Uradni glasnik

z dné 18. julija.

Razpisane službe: Pri politiški upravi na Kranjskem stopinja vladinega oficijala v 10., oziroma kancelista v 11. razredu. Prošnje do 15. avgusta c. kr. deželnemu predsedništvu v Ljubljani. — V šolskem okraji ljubljanskem naslednje učiteljske službe: na trirazrednici v Št. Vidu tretja učiteljska stopinja, letna plača 450 gld. in stanovanje; na dvorazrednici v Preserji drugaga učitelja z letno plačo 400 gld. Prošnje do 15. avgusta c. kr. okr. šolskemu svétu ljubljanskemu.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodnji v Radovljici za katastralno občino Selo; poizvedbe dné 30. julija; pri okr. sodnji v Črnomlju za katastralno občino Hrašt; poizvedbe do 28. julija t. l.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani (Poljanska cesta št. 14) pohlštvena oprava Florijana Roglja dné 21. julija od 9. do 12. ure. — V Kamniku zemljišča Jan. Zabreda iz Mengiša (980 gld. 20 kr., 30 gld. in 725 gld.) dné 30. julija.

Tujci.

Dné 16. julija.

Pri Maliči: pl. Haardt, c. kr. ministerjalni svètnik, s soprogo; Bell in Meissner, potovalec, z Dunaja. — Mauermann, potovalec, iz Friedlanda. — Kalister, zasebnik, z rodbino, in Kammerer, profesor, iz Trsta.

Pri Slonu: Gross, potovalec, z Dunaja. — Deutsch, potovalec, iz Prage. — Zickert in Lachaus, potovalec, iz Trsta. — Gossar, inženér, s soprogo, iz Zagreba. — Starzynski, c. kr. rač. revident, iz Gorice. — Stangarsky, župnik, iz Stange.

Pri Avstr. carji: Kremenšek, c. kr. praktikant, iz Gradca. — Jelenc, zasebnik, iz Tržiča. — Rus, trgovec, iz Šmartna pri Litiji.

Pri Južnem kolodvoru: Poscharsky, kr. vrtnarski nadzornik, iz Draždanj. — Jerič, potovalec, z Dunaja. — Tautser, lesni agent, iz Slavonije. — Ziegler, lesni agent, iz Hrvatske. — Maier, c. kr. žendarm, iz Koč. — Čadore, lesni trgovec, s soprogo, iz Škofje Loke. — Černe, posestnik, z Vrhnike.

Umrli so:

Dné 17. julija. Pavla Mayer, trgovčeva hči, 5 $\frac{1}{2}$ l., Krojaške ulice št. 1, davica.

Dné 18. julija. Pavlina Železnikar, soproga urednika 28 l., Marije Terezije cesta št. 8, tuberkuloza.

V bólnici:

Dné 17. julija. Marija Omejc, gostinja, 73 l., prsna vodenica.

Srečke

z dné 16. julija.

Brno: 38 18 10 11 32.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
17. julija	7. zjutraj	737·76	+21·4	vzh. sl.	js.	0·00
	2. pop.	735·47	+32·8	jzpd. sl.	„	
	9. zvečer	736·19	+24·6	„	„	

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1 : 75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, prilepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.